

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.117/2012/31. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. november 21. napján, valamint a 2013. március 6. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként elkövetett **rablás büntette és más bűncselekmények** miatt az **I.r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. február 17. napján kihirdetett 28.B.959/2011/68. számú ítéletét **megváltoztatja.**

Az I.r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 321. § (1) bekezdés (5) bekezdés a) pont), valamint 6.rb. társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette (Btk. 175. § (1) bekezdés (3) bekezdés g) pont) miatt emelt vád alól **felmenti.**

III.r. vádlott cselekményét bűnsegédként elkövetett rablás büntettének (Btk. 321. § (1) bekezdés (5) bekezdés a) pont) **minősíti.**

A II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 7 (hét) évi fegyházbüntetésre, míg a III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 5 (öt) év 6 (hat) hónap fegyházbüntetésre **enyhíti.**

Kötelezi **a** II.r. és a III.r. vádlottakat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a sértett magánfél részére 2.000.000 (kettőmillió) forintot és ennek 2009. december 22. napjától számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, valamint a Nemzeti Adó és Vámhivatal Közép Magyarországi Regionális Adó Főigazgatóság Jogi és Koordinációs Főosztálya felhívására egyetemlegesen 120.000 (egyszázhúszezer) forint illetéket.

A I.r. vádlott tekintetében megállapított 197.898 (egyszázkilencvenhétezer-nyolcszázkilencvennyolc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a II.r. és a III.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A II.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, míg a III.r. vádlott által 2012. május 9. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani rendeli.

Az ítélet ellen **az** I.r. vádlott tekintetében fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2012. február 17.napján kihirdetett 28.B.959/2011/68. számú ítéletével **az** I. és II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk.321.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett rablás bűntettében, és 6 rb. a Btk.175.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés g/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének bűntettében, III.r. vádlottat a Btk.321.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett rablás bűntettében. Ezért I.r. vádlottat 10 év fegyházbüntetésre, és 8 év közügyektől eltiltásra, II.r. vádlottat 9 év fegyházbüntetésre, és 8 év közügyektől eltiltásra, III.r. vádlottat 7 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, melyeknek részben kiadását, részben pedig az iratokhoz történő csatolását rendelte el. A vádlottakat egyetemlegesen kötelezte, hogy a sértettnek kártérítésként 2 millió Ft-ot, valamint ennek kamatát fizessék meg, továbbá kötelezte őket az eljárási illeték megfizetésére. A vádlottakat külön-külön kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlottak és védőik felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

I.r. vádlott előterjesztette fellebbezésének indokolását, melyben az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Előadta, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, őrizetbe vételére és bűnössége megállapítására kizárólag az 1. sz. tanú vallomása alapján került sor, aki nem szavahihető, amit az is bizonyít, hogy vele szemben több eljárás folyt hamis vád miatt. Indítványozta e vallomás kirekesztését a bizonyítékok köréből. Álláspontja szerint B.R. terhelő vallomása sem adhat alapot elítélésére, mivel e tanú semmilyen konkrét dologról nem tett említést, és csupán a III.r. vádlott elleni bosszú vezérelte vallomása megtételében.

II.r. vádlott több beadványt is előterjesztett. A 18. nsz. alatti beadványában jelezte, hogy teljes körű beismerő vallomást kíván tenni. Ezzel együtt azt is leírta, hogy társaival miként valósították meg a vádban írt bűncselekményt. E beadványában a

III.r. vádlottat megjelölte a bűnelkövetők között, mint olyan személyt, aki segítséget nyújtott a bűncselekmény végrehajtásában.

III.r. vádlott is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben továbbra is ártatlanságát hangsúlyozta. Beadványában kitért azokra a körülményekre, amelyek kétségesse teszik, hogy elkövethette a terhére rótt bűncselekményt.

I.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és védence felmentését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az 1.sz. tanú vallomása alapján védenccét bűnösnek mondta ki a vád tárgyává tett cselekményekben. Véleménye szerint az 1. sz. tanú szavahihetősége több tekintetben megdőlt, ennek alátámasztására indítványozta a vele szemben folyamatban lévő büntető ügy iratainak beszerzését. Hivatkozott arra, hogy e tanú kábítószerfüggő, véleménye szerint ez az állapota kihallgatásának időpontjában is fennállt. Ennek bizonyítása érdekében a drogambulancia megkeresését indítványozta. Indítványozta továbbá az eljárás során felmerült tanúk felkutatását és kihallgatását. Amennyiben a lefolytatott bizonyítás eredményeként az ítélet megalapozatlansága nem lenne kiküszöbölhető, úgy az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

III.r. vádlott védője beadványában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság olyan bizonyítékok alapján állapította meg a vádlottak bűnösségét, amelyek aggályosak. Véleménye szerint sem az 1. sz. tanú, sem pedig B.R. tanú vallomása nem alkalmas a vádlottak bűnösségének megállapítására. E körben hivatkozott arra, hogy az 1. sz. tanú vallomása több tekintetben ellentmondásos, B. tanú pedig maga is elmondta, hogy haragszik a III.r. vádlottra.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.736/2011/7. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt mindhárom vádlott tekintetében. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, indokolási kötelezettségének eleget tett, ítéletének tényállása megalapozott. Egyetértett az elsőfokú bíróság jogi indokolásával, a vádlottak cselekményeinek jogi minősítésével és a velük szemben alkalmazott jogkövetkezményekkel is.

A másodfokú tárgyaláson I.r. vádlott védője perbeszédében védence felmentése érdekében bejelentett fellebbezést továbbra is fenntartotta. A tárgyaláson lefolytatott bizonyítás eredményeként indítványozta a tényállás kiegészítését azzal, hogy a II. és III.r. vádlottak vallomása szerint **az** I.r. vádlott nem vett részt a bűncselekmény elkövetésében, őt csak a bűncselekmény elkövetése után ismerték meg. Kifejtette, hogy nem csak e vallomások cáfolják védence bűnösségét, hanem rendelkezésre állnak az I.r. vádlott által használt mobiltelefonra vonatkozó cellainformációk, mely szerint a vádbeli időben védence M.-n használta a telefonját. Véleménye szerint egyértelmű adatok vannak arra vonatkozóan, hogy **az I.r. vádlott** ebben az időben M.-n tartózkodott. Kiemelte, hogy a hívás információk szerint védence csak 2010. februárjától tartott kapcsolatot mobiltelefonon vádlott-társaival, ami igazolja, hogy

csak 2010-ben ismerték meg egymást. Álláspontja szerint sem az 1. sz. tanú, sem pedig B.R. tanú vallomása az általa megjelölt bizonyítékokkal szemben nem jelentenek olyan bizonyítékokat, ami alapján meg lehetne állapítani védence bűnösségét. E körben arra hivatkozott, hogy B.R. csak a III.r. vádlottól szerzett információkat védencéről, és csak annyiban, hogy tart attól, hogy az I.r. vádlott vádalkut fog kötni. Az 1. sz. tanú vallomásával kapcsolatban pedig arra hivatkozott, hogy rendszeres drogfogyasztó, első kihallgatásakor is kábítószer hatása alatt lehetett, a második kihallgatásakor pedig elvonási tünetei voltak. Tanúvallomásában több ellentmondás is fellelhető. Hivatkozott továbbá arra a körülményre, hogy semmilyen tárgyi bizonyítási eszköz nem áll rendelkezésre, amelyet összefüggésbe lehetne hozni védencével, a helyszínen rá vonatkozó nyomot nem rögzítettek. A II. és III.r. vádlottak vallomására figyelemmel bűncselekmény hiányában kérte védence felmentését az ellene emelt vád alól.

II.r. vádlott védője perbeszédében védence tényfeltáró, beismerő vallomására figyelemmel az ítéleti tényállását nem vitatta. Álláspontja szerint azonban szükséges a további lehetséges elkövetők kihallgatása is, és a tényállás pontos tisztázása érdekében elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Amennyiben a másodfokú bíróság ezzel az indítvánnyal nem értene egyet, és mérlegelése útján a tényállást megállapíthatónak tartaná, úgy nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni védence által tett beismerő vallomást. Ebben az esetben védencével szemben kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

III.r. vádlott védője perbeszédében szintén az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság maga által is aggályosnak ítélt bizonyítékok, az 1.sz. tanú, illetve B. tanú vallomása alapján állapította meg a tényállást. Jelenleg két beismerő vallomás áll még rendelkezésre, álláspontja szerint ezért szükséges az első fokú eljárás megismétlése.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség másodfokú tárgyaláson jelen lévő képviselője továbbra is fenntartotta indítványát, amely az első fokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint a vád tárgyává tett cselekményről csak az tudott, aki azt elkövette, illetve aki az elkövetőtől szerzett információkat. Véleménye szerint a II. és III.r. vádlottak a másodfokú eljárásban tett beismerő vallomása alátámasztotta, hogy részt vettek a bűncselekmény elkövetésében, azonban az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékok azt is alátámasztják, hogy az I.r. vádlott is részt vett abban. Az 1.sz. tanú részletesen beszámolt a bűncselekmény elkövetéséről, amelyhez hozzátette, hogy információit az I.r. vádlottól szerezte. Olyan információkat osztott meg a nyomozó hatósággal, amelyről csak az elkövető tudhatott. Mindez alátámasztja az I.r. vádlott bűnösségét, miként a másik fontos tanú, B.L. vallomása is. B. a III.r. vádlottal levelezett, aki elmondta neki, hogy a bűncselekményben **az I.r. vádlott** is részt vett. Az ügyészi álláspont szerint a bíróság logikusan indokolta meg, hogy a vádlottak miért ismerhették egymást 2009. decemberében és az I.r. vádlott hogyan juthatott vissza M.-ra a bűncselekmény elkövetése után. Az elsőfokú bíróság minden rendelkezésre álló bizonyítékot megvizsgált és azok összevetése után jutott arra a következtetésre, hogy az I.r.

vádlott is részt vett a bűncselekmény elkövetésében. Álláspontja szerint a II. és III.r. vádlottak vallomása nem lehetetleníti el az I.r. vádlottra nézve terhelő bizonyítékokat.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírsági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság alapvetően az eljárási szabályokat betartotta. Teljesítette a tanúk kihallgatásakor kioktatási kötelezettségét, azonban ennek jegyzőkönyvezésekor megelégedett a jogszabály helyre történő utalással, nem írta le a kioktatás tartalmát, ami nem felel meg teljes mértékben a Be. 85.§ (3) bekezdésében írt követelményeknek. A kioktatás szó szerint történő rögzítésének elmaradása azonban nem jelentett olyan lényeges eljárási szabálysértést, ami az ügy elbírálására hatással lett volna, és ez okból megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését.

Az elsőfokú tárgyalás során II. és III.r. vádlottak érdemi vallomást nem tettek. **az** I.r. vádlott gyanúsítottként tett vallomásában tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, a tárgyaláson pedig nem tett vallomást. Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a tárgyaláson kihallgatott tanúk, az ismertetett terhelti nyilatkozatok és a rendelkezésre álló egyéb okiratok alapján állapította meg. **az** I.r. vádlottra vonatkozó megállapításait a tanúk vallomásai alapján rögzítette, ítéletének tényállását I.r. vádlott tagadásával szemben mérlegelési jogkörében állapította meg. A bizonyítékok összevetése alapján, logikai úton arra a következtetésre jutott, hogy a vádban írt bűncselekményt I., II. és egy ismeretlenül maradt személy valósították meg, a bűncselekmény elkövetéséhez pedig az ötletet III.r. vádlott adta, aki bennfentes információkkal is segítette a bűncselekmény elkövetését.

A másodfokú eljárásban azonban a II.r. vádlott írásbeli beadványában jelezte, hogy vallomást kíván tenni. E beadványában elismerte, hogy részt vett a bűncselekmény elkövetésében, amelyhez III.r. vádlott segítséget nyújtott. Erre az új körülményre figyelemmel a másodfokú bíróság szükségesnek tartotta további bizonyítás felvételét, ennek keretében II.r. vádlott kihallgatását, aki az eljárás korábbi szakaszában élt a hallgatás jogával és a vallomástételt megtagadta.

II.r. vádlott 2012. november 21. napján tartott másodfokú tárgyaláson tett vallomásában előadta, hogy a vádban írt bűncselekményt másik két személlyel valósította meg. Elmondta, hogy a bűncselekmény elkövetését a III.r. vádlott információnyújtással segítette, illetve a bűncselekmény elkövetésének ideje alatt azt figyelemmel biztosította. Részletesen elmondta, hogy miként készültek fel a bűncselekményre, és annak elkövetésében ki, hogyan működött közre, mi volt az ő cselekvősege, ki vette el az értékeket, hogyan zárták be a sértetteket a hűtőházba és a megszerzett pénzen hogyan osztoztak. Előadta, hogy a bűncselekmény elkövetésekor **az** I.r. vádlottat még nem ismerte, ő sem a rablás előkészültkében, sem pedig annak lebonyolításában nem vett részt.

I.r. vádlott szintén vallomást tett a másodfokú eljárásban, melyben fenntartotta addigi nyilatkozatait, mely szerint a bűncselekmény elkövetésében nem vett részt, 2009. december 22. megelőzően vádlott-társait még nem is ismerte. Tagadta, hogy az 1. sz. tanúnak mesélt volna a vád tárgyává tett cselekményről.

A másodfokú bíróság a II.r. vádlott vallomására figyelemmel szükségesnek tartotta az 1. sz. tanú ismételt kihallgatását, illetve a II.r. vádlott vallomásában említett másik két személy tanúkénti kihallgatását. Az anonim tanú tartózkodási helye ismert volt, azonban tanúkénti kihallgatása eredményre nem vezetett, mivel tartózkodási helyüket felkutatni nem lehetett, az jelenleg ismeretlen a hatóságok előtt.

A folytatólagos másodfokú tárgyaláson III.r. vádlott szintén élt a vallomástétel jogával. Vallomásában II.r. vádlott által elmondottakat mindenben alátámasztotta. Elmondta, hogy a bűncselekmény ötletét az egyik személy vetette fel, ő pedig információkkal segítette a bűncselekmény elkövetését. Vallomást tett az eltulajdonított értékekre és annak elosztására vonatkozóan. Előadása szerint I.r. vádlott nem vett részt a bűncselekmény elkövetésében, ekkor még nem is ismerték őt. Elmondta, hogy a bűncselekmény elkövetésében II.r. vádlotton kívül a fent említett két személy vettek részt.

A másodfokú tárgyaláson kihallgatott 1. sz. tanú az eljárás korábbi szakaszában tett vallomásait továbbra is fenntartotta. Ennek lényege szerint a bűncselekmény elkövetéséről I.r. vádlottól szerzett tudomást. Elmondta, hogy egy lopás során tettenérték, előállították és ekkor említette meg, hogy tudomása van egy súlyosabb bűncselekmény elkövetéséről. Előadta azt is, hogy ebben az időben kábítószer élvező életmódot folytatott, elfogásakor is kábítószer hatása alatt állt és mivel heroin fogyasztó volt, a későbbiekben az elvonás tünetei is jelentkeztek nála. Ettől függetlenül fenntartotta azt a vallomását, hogy a valóságnak megfelelően vallott arról, hogy I.r. vádlott mesélt neki a bűncselekmény elkövetéséről és tőle tudott annak részleteiről is.

Tényként megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségét közvetett bizonyítékokra alapozta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint - figyelemmel az általa lefolytatott bizonyítási eljárás adataira - e közvetett bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncolatot, amelyek minden kétséget kizáróan bizonyítanak, hogy I.r. vádlott részt vett volna a terhére rótt bűncselekmény elkövetésében.

I.r. vádlott az eljárás kezdetétől fogva folyamatosan állította, hogy a bűncselekmény elkövetésében nem vett részt, annak időpontjában vádlott-társait még nem is ismerte, a bűncselekmény elkövetésének idejében, 2009. év decemberében M.-on egy panzióban tartózkodott. E vallomását az eljárás során kihallgatott tanúk vallomásai alátámasztották. Szintén a vádlott tagadó vallomását erősítette az általa használt telefonkészülékre vonatkozó cellainformációk adatai is.

II. és III.r. vádlottak vallomásai, mint új, közvetlen bizonyítékok szintén alátámasztják az I.r. vádlott tagadását. Megerősítették, hogy a bűncselekmény elkövetésének idejében még nem is ismerték **az I.r. vádlottat** és megnevezték azokat a konkrét személyeket, akik részt vettek a vád szerinti bűncselekmény elkövetésében. E vallomásukat a hamis vádra történt figyelmeztetés után is fenntartották.

A másodfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárás adataira figyelemmel szükségesnek tartotta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást módosítani. A másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés b/ pontja alapján az általa felvett bizonyítás eredményére figyelemmel Szabados I.r. vádlott tekintetében eltérő tényállás megállapítását látta lehetségesnek. Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság a következők szerint módosítja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást:

Az ítélet 4. oldal utolsó , illetve az 5. oldal első bekezdését - mellőzve abból **az I.r. vádlottra** történő utalást - azzal módosítja, hogy: „a II.r. és III.r. vádlottak és további két társuk elhatározták, hogy megszervezik a III.r. vádlott volt munkahelyének kirablását. Eldöntötték, hogy fegyvernek látszó pisztolyokkal kirabolnak egy üzletet. Közös kidolgozták a cselekmény elkövetésének részleteit, piacon játékpisztolyt, sapkát és kesztyűt vásároltak.”

Az 5. oldal 2. bekezdéséből mellőzi I.r. vádlottra történő utalást, ehelyett a következőket rögzíti: „Tervüknek megfelelően II., III.r. vádlottak, valamint ismeretlenül maradt két társuk 2009. december 22-én a hajnali órákban 5 óra 40 perc előtt megjelentek a sértett által üzemeltetett „. számú üzleténél.”

Az 5. oldal 3. bekezdéséből szintén mellőzi **az I.r. vádlottra** történő utalást, ehelyett azt rögzíti, hogy: „ a II.r. vádlott ismeretlen két társával rontott be a raktárhelyiségbe.” E bekezdést kiegészíti azzal, hogy: „Ez alatt III.r. vádlott az üzlet előtt a gépkocsiban várakozott és figyelt.” Az 5. oldal 6. bekezdést úgy módosítja, hogy: „II.r. vádlott és társai a fegyvernek látszó tárgyaikat mindvégig a sértettekre irányították.” Az 5. oldal utolsó bekezdését azzal pontosítja, hogy: „ II.r. vádlott volt az, aki elment az üzlet raktárhelyiségéből nyíló ór folyósóra, hogy a biztonsági felvételeket kivegye a videó magnóból.” A 6. oldal első bekezdését azzal pontosítja, hogy: „A II.r. vádlott az, aki az üzletvezetőtől megszerzett kulccsal kinyitotta a pánccsaszekrényt, s abból a bevételt elvette.”

Az előbbieken írt pontosítással és kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla így fogadta el felülbírálatára alapjául.

az I.r. vádlott felmentésére irányuló fellebbezés alapos.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a II. és III.r. vádlottak védője által az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítvánnyal. Miként a másodfokú bíróság a korábbiakban utalt rá, a Be.351.§ (1) bekezdése és a Be.352.§ (1) bekezdés b/ pontja alapján - figyelemmel az általa lefolytatott bizonyításra - lehetséges volt a bizonyítékok eltérő mérlegelésére és részben eltérő tényállás megállapítására, nem volt szükség az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére, és nem tartotta indokoltnak az I.r. vádlott védője által indítványozott további bizonyítás lefolytatását sem. Álláspontja szerint e további bizonyítás nélkül is kiegészíthető, illetve módosítható volt a tényállás. A másodfokú bíróság nem látta indokát a tanúk ismételt idézésének, mert nevezettek az eljárás adatai alapján ismeretlen helyen tartózkodnak, ezért a kapcsolódó indítványokat - mint alaptalant - elutasította.

A másodfokú bíróság - miként azt az elsőfokú bíróság ítéletének 17. oldal 5. és 6. bekezdésében kifejtette - a közvetlenség elve alapján maga is észlelte az 1. sz. tanú bizonytalanságát, és vallomásában rejlő ellentmondásokat. Tényként rögzíthető továbbá, hogy B.R. tanú az általa előadottakról közvetett úton szerzett tudomást III.r. vádlottól, aki az eljárás korábbi szakaszában szintén érdekelt volt abban, hogy a nyomozást esetleg tévútra vezesse.

Azok a bizonyítékok, amelyre az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott felelősségének megállapítását alapozta, csupán közvetett bizonyítékok, hiszen azok nem közvetlen észlelésen alapulnak. Az a megállapítás, hogy ezek a közvetett bizonyítékok zárt logikai láncot alkottak volna az elsőfokú eljárás adatai alapján is kétséges volt. E közvetett bizonyítékok, a másodfokú eljárásban nyert közvetlen bizonyítékok tükrében semmiképp sem vezethetnek az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapításához, mivel nem lehet megállapítani az elsőfokú bíróság által felállított logikai láncolat zártságát. E közvetlen bizonyítékok - a II. és III.r. vádlottak önmagukat is terhelő beismerő vallomása - ugyanakkor alátámasztják a vádlottat mentő egyéb közvetett bizonyítékokat, és megerősítik azokat a tanúvallomásokat, amelyek a vádbeli időre alibit igazolnak az I.r. vádlottnak, illetve arra utalnak, hogy a vádbeli bűncselekmény elkövetésekor M.-on tartózkodott, tehát annak elkövetésében nem vehetett részt.

A másodfokú bíróság által megállapított tényállás alapján tehát nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani az I.r. vádlott bűnösségét. A Be.4.§ (2) bekezdésében írtak szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. Ezért a Fővárosi Ítélet tábla I.r. vádlottat, az ellene a Btk.321.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett rablás büntette, továbbá a Btk.175.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés g/ pontja szerint minősülő 6 rb. társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntette miatt emelt vád alól, a Be.6.§ (3) bekezdés b/ pontjára figyelemmel, a Be.331.§ (1) bekezdése alapján - bizonyítottság hiányában - felmentette.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján viszont okszerűen következtetett a II. és III.r. vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette II.r. vádlott cselekményeit. A másodfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján azonban nem értett egyet III.r. vádlott cselekményének jogi minősítésével.

II.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy ismeretlenül maradt társaival, fegyvernek látszó tárggyal, élet elleni közvetlen fenyegetés alkalmazásával a sértettől 2 millió Ft-ot meghaladó, de 50 millió Ft-ot el nem érő értéket vettek el, majd hat személyt a hűtőházba bezártak, megvalósította a Btk.321.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként, jelentős értékre, fegyveresen elkövetett rablás büntettét és a Btk.175.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés g/ pontja szerint minősülő társtettesként, fegyveresen elkövetett személyi szabadság megsértésének büntettét.

II.r. vádlott a rablás valamennyi törvényi tényállási elemét megvalósította. Cselekményét fegyvernek látszó tárggyal követte el, ezért a Btk.137.§ 4. pontjára figyelemmel fegyveresen elkövettként minősül a terhére rótt erőszakos vagyon elleni bűncselekmény. A fegyvert folyamatosan a sértettekre irányította, azzal őket folyamatosan fenyegette, ezért a rablás törvényi tényállási elemei közül az élet elleni közvetlen fenyegetést szintén kifejtette. A másodfokú bíróság egyetértett az első fokú határozat e körben kifejtett jogi indokolásával.

Az elsőfokú bíróság II.r. vádlott terhére helyesen 1 rb. rablás büntettét állapította meg, annak ellenére, hogy több személlyel szemben került kifejtésre az élet, testi épség elleni fenyegetés, illetve az erőszak. A vagyon elleni bűncselekmény ugyanis egy személy, a sértett vagyoni érdekeit sértette, tehát a rablás tényállási elemei csak tekintetében valósultak meg teljes egészében. (BH. 2001/458. számon közzétett eseti döntés)

Az elsőfokú bíróság helyesen, a bírói gyakorlattal egyezően a rablással halmazatban állapította meg a II.r. vádlott terhére a 6 rb. személyi szabadság megsértésének büntettét. E személy elleni bűncselekmény rendbelisége a sértettek számához igazodik, és jelen esetben 6 személy sérelmére valósították meg a bűncselekményt. A hűtőházba történő bezárásukkal e sértetteket a személyi szabadságuktól megfosztották, amely cselekmény elkülönült a rablástól, ezért a 6 rb. személyi szabadság megsértésének büntette és a rablás büntette valóságos anyagi halmazatot képez. E gyakorlatot tükrözi a BH2009/199. számon közzétett eseti döntés is. Az elsőfokú bíróság jogi indokolásával a másodfokú bíróság e bűncselekmény tekintetében is egyetértett. Ugyanakkor az ismeretlenül maradt személyekkel való együttes elkövetés is megalapozza a társtetességet.

A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján nem lehet ítéleti bizonyossággal megállapítani, hogy a rablás bűncselekményének felbujtója a III.r. vádlott lenne, mivel arra merült fel adat, hogy más volt a bűncselekmény elkövetésének ötletgazdája, és nem az ő ráhatására követték el a vádban írt bűncselekményt. Ugyanakkor szándékosan segítséget nyújtott e bűncselekmény elkövetéséhez

azzal, hogy megfelelő információkkal látta el a tetteseket, illetve figyelemmel is biztosította a bűncselekmény elkövetését. Ezért a Btk.321.§ (5) bekezdés a/ pontjában írt rablás bűncselekményének pszichikai és fizikai bűnsegéde. A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet megváltoztatta, és Figler III.r. vádlott cselekményét a Btk.321.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett rablás büntettének minősítette.

II.r és III.r. vádlottak büntetésének enyhítése érdekében fenntartott fellebbezéseket a másodfokú bíróság alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság lényegében helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket a II. és III.r. vádlottak tekintetében. A bűnösségi körülményeket ki kell egészíteni azzal, hogy e vádlottak vonatkozásában további enyhítő körülményként kell értékelni a bűnösségükre is kiterjedő beismerő vallomásukat, megbánó magatartásukat, és a további időmúlást.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor II. és III.r. vádlottak vonatkozásában szabadságvesztés kiszabását tartotta szükségesnek, helyesen határozta meg annak végrehajtási fokozatát. Beismerő vallomásukra figyelemmel a másodfokú bíróság lehetségesnek találta a büntetésük enyhítését és II.r. vádlottra kiszabott szabadságvesztés büntetést 7 évi, III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést pedig 5 év 6 hónapi fegyházbüntetésre enyhítette.

Pontosította a polgári jogi igény megítélésével kapcsolatos ítéleti rendelkezést, mivel mellőzni kellett I.r. vádlott kötelezését, akit a másodfokú bíróság felmentett az ellene emelt vád alól.

Figyelemmel a bíróság felmentő rendelkezésére, a másodfokú bíróság **az** I.r. vádlott tekintetében felmerült bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy azt az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét II. és III.r. vádlottak tekintetében - annak helyes indokainál fogva - helybenhagyta. Törvényes tehát velük szemben a közügyektől eltiltás alkalmazása, valamint helyes az egyéb járulékos kérdésekkel kapcsolatos ítéleti rendelkezés.

A másodfokú bíróság a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján a II.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől, III.r. vádlott tekintetében pedig 2012. május 9. napjától előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete ellen **az** I.r. vádlott tekintetében a Be.386.§ (1) bekezdés c/ pontja alapján van helye fellebbezésnek.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. március 6. napján

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete II. és III.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. március 6.

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla 6.Bf.117/2012/31. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással az I.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett 2013. év július hó 2. napján.

Budapest, 2013. július 13.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül: